

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

Д-во „Съгласие“ — Плъвенъ

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЕЛСКИ НАРОДЕНЪ СЪЮЗЪ.

В. „Земледѣлка Защита“ излиза ведѣтъжъ въ седмицата — въ Сръбда. Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разпоски.

Всичко което се отнася до вѣстника се изпраща до администрацията въ гр. Плъвенъ.

За частни обявления се плаща по 2 1/2 ст. на дума въ по-малка страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ охъбнитѣ приетави се мѣстватъ по особено оспоразумѣние.

Неплатени писма не се приематъ и необяродвани рѣкописи не се връщатъ, освѣтъ ако сж придружени съ пощенска мѣрка.

„СЪЕДИНЕНИИТО ПРАВИ СИЛАТА“

ОБВЪЩАМЕ ВНИМАНИЕ на Земледѣлскитѣ дружи, както и на всичкитѣ приятели, които се интересуватъ отъ дѣлото, че въ в. „Земледѣлка Защита“ ще има специално мѣсто по вървежа на народното събрание и ще ги държимъ въ течение на всичкитѣ работи, които закачатъ интереситѣ на земледѣлцитѣ. Смѣемъ да вѣрваме, че прѣдставителитѣ на земледѣлската организация, т. е. на земледѣлската маса у насъ, ще съумѣятъ, тамъ където трѣбва да се покажатъ дѣйствително вѣрни стражи на земледѣлскитѣ интереси и ще докажатъ, че нашитѣ земледѣлци не сж родени само да плащатъ данѣкъ и ходѣтъ безъ ризи на гърбѣтъ си, а хора въ които се е пробудило съзнанието за намѣсата въ държавнитѣ работи. Въ това нѣй ни най мѣтко не се съмняваме, че и днешнитѣ избраници отъ земледѣлската организация, за народни прѣдставители, сж хора твърдѣ много прѣдани на дѣлото и само едни общи земледѣлски интереси ги движатъ. Ний пожелаваме добъръ успѣхъ въ борбата на нашитѣ прѣдставители, които имъ прѣдстои за въ интереса на земледѣлцитѣ.

По нашата организация.

Както знаемъ, III-ия земледѣлски конгресъ бѣше рѣшителенъ и сждбоносенъ за сществуването на нашата организация. И той бѣше сждбоносенъ не поради новата цѣль която си поставихме, защото тѣзи цѣль фактически сществувахе и прѣди третия конгресъ, — но — поради онова прѣчистване на разнороднитѣ и неискренни елементи, които бѣха принудени да напустнатъ, може би за винаги, нашата организация. Ний нѣма защо да съжеляваме за това прѣчистване. Послѣднитѣ депутатски избори доказаха, че всичката врява, която се дигна противъ насъ, не е била прѣдизвикана отъ това, че ние сме тръгнали по кривъ пѣтъ, — но, че е била прѣдизвикана просто отъ злоба и заблуждение на нашитѣ многобройни тогава противници. До като днесъ ние се увеличихме двойно количествено, а много пжти повече качествено, съ съжаление трѣбва да спомѣнемъ, че поддржателитѣ на „економическата“ политика нѣматъ нито единъ свой приятель въ камарата.

Защо? — Защото ние сме били прави и защото ние високо издигнахме независимостта на нашата организация и защото не мислѣхме да я продаваме на тѣзи или онѣзи партии. Съ дълбока скърбъ

на душата си и съ възмущение спомниме, какъ „водителитѣ“ на организацията единъ слѣдъ други изоставиха земледѣлската организация, за да попълнятъ гжститѣ редове на своитѣ партии. Довчерашни борци за свѣтлата кауза на земледѣлското движение, изчезваха безслѣдно, като пигмей, въ дѣното на разнитѣ политически партии и котерии. И слѣдъ това, нещастнитѣ, мислѣха, че нашата организация ще рухне, ще се разпадне, за да може сетѣ да ѝ се покаже, че не е спасението въ „политиката“, а само въ „економическото“ повдигане на земледѣлската маса. „Чиста политика“ и „економическа“ политика — това сж ония двѣ гранитни скали, отъ които разбиваха своитѣ глави нашитѣ домашни политици и економисти, които твърдѣ много бѣха загрижени на оули за охъбнето на земледѣлцитѣ. Атакитѣ почнаха заломъ отъ всички страни, и отъ „приятели“ и отъ неприятели; цѣли дълбокомислени статии, дори и студии се писаха почти въ всички списания и вѣстници съ отъ искреното желание — да се уясни и оформи земледѣлското движение въ една чисто-економическа организация. Въ тия дълбокомислени статии, пронарени и на ширъ и на дължъ съ всевъзможни цитати отъ всевъзможни европейски авторитети, всички се стрѣмяха да докажатъ, че за политика нито и дума трѣбва да става, че организацията може и трѣбва да сществува само на економически начала — точно тѣй, както е днесъ въ европейскитѣ развити економически държави. Економическото развитие, споредъ тѣхъ, е най чиста математика, която еднакво може да се прилага въ всички страни при най разнообразни климатически и географически условия. Ний нѣма да отричаме общността на извѣстни економически принципи, но ний нѣма да поддржаме абсурда — нашето съврѣменно економическо състояние да го съпоставяме съ онова на съврѣмenna Германия, която се е развивала съ столѣтия, за да дойде до настоящето економическо и класово положение. Изобщо тѣзи фалшива логика днесъ е господствуваща и категорична за нашитѣ економисти. За тѣхъ отдѣлни и самобитни мѣстни условия не сществува, а още по малко сществуваатъ отдѣлни и самобитни економически условия. На тѣзи тема други пжтъ наново и обширно ще се повърнемъ, а сега ще се спрѣмъ върху въпроса: защо земледѣлската организация днесъ за днесъ прѣгрѣща политиката като срѣдство за достигането на ония економически отстъпки, които дър-

жавата трѣбва и е длъжна да даде, поне наравно съ другитѣ класи, на грамадниятъ селски народъ? Прѣди всичко, сдружаванията, които иматъ въ основата си чисто-економически искания, прѣдполагатъ: 1) широко класово съзнание на всички ония елементи, които ще влизатъ въ подобна организация и 2) легални политически условия, които да гарантиратъ сществуването ѝ. Економическитѣ прѣдприятия, които почиватъ върху едно широко класово съзнание, не могатъ по никой начинъ да вирѣятъ безъ подобно ясно съзнание на общитѣ интереси отъ всички отдѣлни членове. Такава економическа организация още по малко може да сществува при едни нормални политически условия, които не могатъ да гарантиратъ нито капиталитѣ ѝ, нито правилното ѝ развитие. Ето защо, при нашитѣ аномални политически условия — отъ една страна, и при слабото съзнание на своитѣ економически интереси на селската маса — отъ друга страна, налагаше се на селската маса, прѣди всичко, да се сдружи въ организация, която да брани и да подпомага своето економическо развитие. Това се особено налагаше въ насъ, дѣто селската маса трѣбваше да извоюва, прѣди всичко, фактически политически правдини. Безспорно е, че економическото положение на селската маса е най лошото въ насъ. Десятки години селската маса бѣше дойната крава, отъ която държавата иземуваше най жизненитѣ ѝ сокове, за да поддржа грамадни и луксозни армии, 30-хилjadно чиновничество съ най тѣжсти заплати, съ една рѣчь — да поддржа цѣлата модерна цивилизация, заедно съ всичкия ѝ блѣсъкъ и разкошъ. Но — цивилизация и „култура“ само за едно малцинство, което самодоволно и безгрижио плаваше надъ житейскитѣ вълни и надъ мизерията, която тровеше милионното селско население. Отъ една страна ний имахме охолницитѣ, които издигаха своето благосъстояние върху кръвта и потѣта на масата, на тѣмния народъ, а отъ друга — сжщия този тѣменъ селски народъ, който е роденъ само да пори черната земя и да се моли за спасение душитѣ на своитѣ угнѣтители.

И това е, значи, равенство прѣдъ законитѣ?

Не, фиктивнитѣ закони за нѣкакво равенство, които фигуриратъ въ нашата конституция, сж само едно було, което да прикрива прѣдъ очитѣ на „тълпата“ ужасното неравенство, което фактически царува въ насъ. И само тия, които не виждатъ, или не искатъ да видатъ,

могатъ да се обайватъ отъ широката свобода на нашитѣ закони, прѣдъ които всички граждани били еднакво равни.

Ето защо, земледѣлската организация приема извѣстни врѣмешни политически тенденции, за да може по силно и по чувствително да издигне своя гласъ тамъ, дѣто се рѣшаватъ нейнитѣ сждбини. Съ десетки години до сега сждбинитѣ на селянитѣ бѣха въ рѣцѣтъ на хора, които или нѣмаха понятие за интереситѣ на селската маса, или пакъ умишлено се противопоставяха противъ нея, защото така диктуваха тѣхнитѣ интереси. Съ десетки години подъ редъ най безбожни данѣци и тегиби се налагаха изключително върху плѣщитѣ на селската маса, защото тя бѣше и по многочислена и по търпелива къмъ всичко. Трѣбваше, обаче, да се види, че тѣзи условия несправедливости. Селската маса почна да се повдига и да съзнава своето безисходно положение. Тя почна да се групира и да заплашва своитѣ многобройни противници. Почнаха се отъ всѣкадѣ отчаяни викове противъ сдружаването на земледѣлцитѣ; явиха се отстъпници и ренегати даже въ собствената ѝ сръбда.

Всичко това, обаче, не трѣбва да стрѣска съзнателнитѣ земледѣлци. Земледѣлското движение вчера бѣше само слаба искрица, днесъ е пламакъ, но утрѣ може да се обърне на вулканъ, който да разгърси всичко изъ основата. Неговата мощъ и сила днесъ се ясно чувствува вече въ нашата държава, — ще се надѣваме въ едно близко бждаше да видимъ тържеството на нашитѣ идеали, тържеството на нашето економическо освобождение.

Нуждно е само още по голѣмо съзнание и още по голѣмо сплотяване подъ светлото знаме на земледѣлската организация! — И само тогава ще можемъ да говоримъ за нашитѣ правдини и за нашитѣ справедливи искания!

А.

Службашитѣ като спомощници за економическия напрѣдѣкъ.

(Продължение отъ брой 21)

Много отъ духовницитѣ, които прямо или косвенно бѣха ввели участие въ освободителното дѣло и които имаха частнето да вкусятъ отъ плодетѣ на този свободенъ животъ, помислиха, че тѣхната роля е изиграна вече, като обществени дѣйци и, че не имъ остава нищо друго, освѣтъ да напустнатъ редоветѣ на борцитѣ и да се прѣдадатъ на охолния и безгриженъ животъ. Това и направиха! Тѣ дезертираха отъ дѣлото, което имъ налагаше новата епо-

ха и се хвърлиха въ тѣснитѣ египетски рамки на живота, като не захтеха въ едно доста кратко време да успѣят да се приравнятъ съ висотата на тѣзи общественни елементи, които не стоятъ по горѣ отъ нивото на общата безсъзнателна маса.

Впрочемъ, ний при все, че не можемъ да имъ простимъ за тази мотаморфоза въ живота, то пакъ нѣмаме право и съвършено да игнорираме тѣхнитѣ благодѣяния. Ако тѣ, просто отъ неразбиране или отъ нежелание, неможаха да коронасятъ скончанието на своя животъ и доволно, въ прѣдсмъртната си агония, като заключение на своя животъ и общественна дѣйностъ, да извикатъ: „Ende gut, alles gut!“ (край добъръ, всичко добро), то ний ако не можемъ да окичимъ изцѣло тѣхнитѣ глави съ лаврови вѣнци, поне можемъ да бждеме тѣи снисходителни къмъ тѣхъ и да имъ отдадемъ нуждата въ случая почитъ, като имъ благодаримъ искрено за тѣхната срѣчностъ, която сж показали при освободителното дѣло.

Друга една категория отъ тѣхъ (отъ духовницитѣ), която макаръ, може би и съвсѣмъ малка, пакъ не ще бжде злѣ да се опомѣни нѣкоя дума и друга за нея. Както въ всѣко съсловие така и въ това, сж се намирали и намиратъ личности, които съ своето поведение, освѣнъ че врѣдять на ближнитѣ си, освѣнъ че придаватъ на младото поколѣние една опасна зараза, но и нанасять на самата нация едно леко, едно неизлечимо пятно. Тѣ сж тѣи нареченитѣ „ниски твари“, „подълци“, „лакей“ и пр. Много неприятно, вѣрваме, звучать тѣи думи на читателя, но ний не можемъ ги испустна, когато виждаме, че тѣ се коренять и въ днешното българско общество, кждѣто жестокия Азиятоецъ нѣма вече влияние. Тодѣшното българско общество е обилъ причината да се удвоять нещастията прѣди освобождението, като е спомогалъ на тиранина, чрѣвъ нискитѣ си подвизи; той упражни порокутъ си при освободителното дѣло и незакъснѣ да прояви своето покосяюще дѣйствиен въ новото общество. Прѣди освобождението отъ малодушие ставаше оржие на турскитѣ „ефендий“, а слѣдъ освобождението отъ злоба прѣобръщаше българскитѣ „горгорбашии“ на срѣдства за удовлетворение животинскитѣ си прищѣпки!

И кой не е билъ зритель на подобни дѣяния?—Не сж ли болшинство-

то отъ тѣзи гонения и прѣслѣдвания на народния учител плодъ на тѣзи интриги и мерзости?! Облѣгнати върху плѣщитѣ на селскитѣ изедници—лихвари—тѣ играять една видна роль между наивната селска маса. Отъ една страна съ влиянието си върху въпросната маса, съвършено убивать незакрѣпналия авторитетъ на учителя, отъ друга, чрѣвъ котерийнитѣ канцеларски пехливани—дребнитѣ партии на катила—сполучватъ да го хвърлятъ въ общия учит. кадрилъ. И не само, че тѣ съ това си отвратително похождение, което, за жалостъ, се крѣпи и отъ властята, пакостять лично на учителя, но, най жалкото е, че тѣ значително сжкватъ правилния ходъ на просвѣтата.

Извѣстно е, че авторитета има голѣмо значение въ простодушната маса. Така, че всѣки дѣецъ, който би ималъ желание да принесе що годе извѣстна помощъ, трѣбва да се стрѣми, прѣди всичко, да спечели нейнитѣ симпатии, за да може отсетнѣ, при подеманнето на нѣкоя полѣзни начинания, да вдѣхва нуждното довѣрие. А подобна обичъ, подобенъ авторитетъ е доста трудно да се придобие въ едно късо време, особено при хора, каквато е въпросната маса, кждѣто за прямо психологично цензиране и дума не може да става. Тукъ сж необходими редъ умѣли похвати за да може до извѣстна степенъ, да се привлече консервативното срдце на масата. За тѣзи похвати не се изисква умѣнието само на дѣеца, а и нуждното време за това. Знае се още, че единствения, донѣгдѣ, порядъченъ дѣецъ за сега въ селата, е народниятъ учител. Слѣдователно, всѣкой, който би накрѣпилъ несправедливо неговото достойнство, косвено нанася врѣда и на учебното дѣло.

Но не е само този начинъ, по който въпроснитѣ отъчата нанасять щета на прогреса. Ний сме свидѣтели на още по гровни сцени. Ний имахме нещастето да видимъ, какъ единъ такъвъ скромненъ просвѣтителъ, щѣше да бжде живъ погребанъ отъ една фанатизирана тѣлна, на чело съ нейния „коджа пехливанъ“ — „Христовъ наследникъ“, заради туй, че си бѣше позволялъ да внесе въ училището единъ човѣшки черепъ. Имахме нещастieto да видимъ, какъ една подобна тѣлна, во главе нейния „духовенъ хранителъ“ (материаленъ грабителъ), тържественно изгори на съборното мѣсто останкитѣ на скелето, върху което стоеше скасчика—еретикъ.

Имахме нещастieto още да видимъ, какъ единъ подобенъ „Господовъ пълномощникъ“ съ чисто срдце и „божьо вдѣхновение“ убѣждаваше наивнитѣ селяни, че науката е творение на сатаната, което щомъ като се допре до една частъ отъ човѣческото тѣло, обзема го изцѣло, завладѣва душата, шапатавя я и прави човѣка робъ на дявола, за това „искрено“ ги молѣше, „благословеното отче“, да не утивать на вечернитѣ учплица, да не посѣщавать недѣлнитѣ сказки на учителя и пр! . . . Много, още много подобни примѣри има да се изброятъ, но ний ги прѣмълчаваме, защото вѣрваме, че тѣ сж досадни на читателя, понеже и той самъ често имъ е бивалъ зритель. Ще кажемъ само, че това е едно голѣмо зло, противъ което здраво трѣбва да се пица. Нашия народъ и безъ туй е надѣханъ съ безброй суевѣрия, които покосяватъ правилното му развитие; а щомъ тѣзи варваризми се крѣпятъ и отъ лица, които за голѣмо сжжаление, се ползувать съ довѣрието на народа и, щомъ тѣ косвено се гърпятъ и отъ ужъ интеллигентнитѣ хора, които иматъ властта, опасността отъ това зло се удвоява.

Морална длъжностъ е на всѣки горѣ-долѣ разбранъ дѣецъ, който милѣе за доброто на този народъ, сериозно да ратува противъ тѣзи пороци, като му докаже, че науката не е дѣло на „сатаната“, а е такова на самия човѣкъ, което има за цѣль не нѣкакво робуване на „вѣлшебни духове“, а облагородяването, облагодѣнствуването на самиятъ неговъ творецъ—човѣкътъ; като докаже така сжщо на тѣзи мними „свѣтци“, които разпространяватъ това зло, че не е този патъ, по който щѣше се удостоить съ „царството небесно“.

Историята на подобенъ родъ народни благодѣтели е отдала своето прѣзрение; нѣма ни на косъмъ да ни бжде свидно, ако дадемъ и нашето скромно съгласие къмъ тази справедлива присѣда. (Ще слѣдва). А. Ст. Стамбол.

Оловото и неговитѣ съединения въ глинената индустрия съ свързка на човѣческия организъмъ.

Всѣко отровно тѣло употребено много или малко, не като цѣръ, върху животинския организъмъ дава лошаи послѣдствия. Така е и съ оловото, съ което въ настоящата статия ще се занимаемъ. Едно общоупотрѣбително тѣ-

ло, което дѣйства твърдѣ неприятно на животинския организъмъ е отъ голѣма необходимостъ, да се запознаемъ съ неговитѣ свойства и качества, както и неговитѣ дѣйствия въ съединение съ другитѣ елементи или тѣла, а още повече когато неговото употребление има голѣмъ размѣръ между простата маса отъ населението. Единъ отъ металитѣ, който иде по своето си голѣмо употребени слѣдъ желѣзото е оловото.

Тоя металъ, бича на човѣчество, между своитѣ си добри качества има и такива лоша дѣйствия, щото твърдѣ научно съ хиляди и хиляди жертви е задигналъ отъ тоя свѣтъ. Оловото (Plumbum) или както го означавать химичитѣ Pb, е единъ сивкавъ металъ и има специфическо тѣгло 11.3, и е доста меко и подгаваемо. Той може да се драци съ нокътъ и лесно реже съ ножче. Истенската оловна руда отъ която се добива е оловения сулфидъ (PbS), която е едно съединение на оловото съ сѣрата. Добива се и отъ други руди като: цѣрузилита (PbCO₃), Оловния, фосфатъ и червената олова руда.

Отдѣлянието на оловото отъ тия руди става или посредствомъ прѣсичане или пържение. Ако загрѣемъ оловото съ присѣтствнето на въздуха (кислорода) то се прѣобръща тоя разтопенъ металъ на единъ жълтъ прахъ нарѣченъ масикотъ — PbO.

Ако тоя оксидъ го загрѣемъ до червенъ жаръ, то се отъ ново растапя и при изстудяването се втвърдява на единъ червено жълти дусици, металическо лѣскива, наречени оловенъ дву-оксидъ — PbO₂.

Ако пъкъ масикота постепенно се загрѣва въ присѣтствнето на въздуха, бевъ да се растапя и се даде възможностъ повече достъпъ на кислорода, тогава се получава единъ светло червенъ трюксидъ Pb₂O₃.

При силно загрѣване Pb₂O₃ се разлага на PbO и кислородъ който излѣтава

Оловния оксидъ се лесно разлага въ азотната киселина (HNO₃) и въ оцетната киселина и дава оловенъ нитратъ и оловенъ оцетатъ, които съединения сж лесно разпуснати.

Оловния карбонатъ е едно съединение на оловото съ въглевата киселина (CO₂) и се намѣрва въ природата като минералъ цѣрузилтъ—PbCO₃. Оловното бѣлило (Blanc de Plomb) е продуктъ на PbCO₃ съ оловенъ оксидъ

ПОДЛИСТНИКЪ

Часовой.

Ноемврийска нощъ: кална и мъглява бѣше обгърнала столицата. Влаженъ и студенъ вѣтъръ остро подухваше отъ Витоша и съ свирение се равнаше изъ широкитѣ и прави като линия софийски улици. Улицитѣ бѣха безлюдни; само изредко ще се срѣщаше нѣкой стражаръ, обвитъ съ наметало, бавно разхождайки се по каменнитѣ тротоари, или пъкъ нѣкой закъснѣлъ обитателъ на шантанитѣ и тунелитѣ, който бърво се оплтва за въ къщи, или пакъ — кой знае на кждѣ...

Всичко живо спи, дълбоко унесено въ разнообразни сънища, плодъ на житейски вгоди или невгоди. Спи милионера, който жѣдно прѣгрѣща своитѣ позлатени каси; спи чиновника, който съ трепетъ очаква своето повишение или уволнение; спи работника, уморенъ отъ дълга и тежка работа; спи и подхвърления бездомникъ, съ празенъ стомахъ легналъ край пейката на нѣкоя бакалница, — всичко спи — само единъ не спи въ ношния мракъ — не спи часовой — солдатъ, който е прикованъ на едно мѣсто, за да пази царскитѣ вѣнци отъ крадци и разбойници.

Часътъ е вече два. Всичо е тихо, само свирението на вѣтѣра нарушава ношната тишина. Мрачни и тревожни мисли пълнѣха душата на часовая; откакъ е войникъ сега за първъ патъ бѣше поставенъ като часовой. Едно чувство на усамотение и страхъ го обземаше и при най-малкия шумъ той трепваше и поздраво прихващаше пушката си — единствения му приятелъ въ тая тайнствена самотия.

Но не толкова страхътъ и самотията го занимаваха тѣзи вечеръ. Въ главата му се редеха рой черни мисли, коя отъ коя по-страшни и по-тжжовни; тжжеше той, защото днесъ прѣди да дойде съ караула, той получи писмо отъ село, че булката му: млада и хубава Стойна, съ която нѣма и година какъ се е оженилъ, била болна до умрание. Щомъ прочете тая горчива новина, срдцето му се сви отъ болка и жалостъ, отдалечи се въ единъ уединенъ кжтъ на казармата и тамъ—самъ—саменичкъ, безъ да има нѣкой другаръ да го утеши, поплака си поплака за да го пооекне. Другаритѣ му ядоха, но той нито залче можъ да хапне — веръ срдце се не отваря отъ жалостъ!

Когато пристигна съ караула при склада, когато щѣха да пазять, той бѣше цѣлъ замазанъ. Неговитѣ другари,

като не знаеха що лежи на срдцето му, мислѣха че той е пиянъ, за това се и подиграваха съ него. Той всичко прѣнасяше и никому нищо не казваше. Когато му дойде рѣдъ да заеме постѣтъ, той бѣше много по благодаренъ, защото щѣше да остане самичкъ и по лесно щѣше да се прѣнесе. мисленно въ бащиното си огнище, дѣто царувать сега само скръбъ и грижи. И нему въ тоя мигъ съвсѣмъ живо се прѣдстави малкото, но прѣкрасно подбалканско селце, съ високитѣ канари наоколо и съ буйнитѣ балкански поточета, що протичаха прѣвъ всѣка уличка на родното селце. По-нататкъ — при самия най-голѣмъ изворъ, до когото равкотно се издига стария брѣстъ, се намира тѣхвата малка къщичка, съ широкия дворъ, заграденъ съ нискъ камененъ дуваръ.

Въ мрачната той съзира малка ламбичка, която полуосвѣтлява една отъ двѣтъ стаячки, а въ жгѣла къмъ изстокъ слабо мѣждѣ запаленото, поради болната, кандилце. Въ срѣдъ стаята той вижда своята млада булка, съ мъртвешка блѣдностъ на лицето, която става още по-блѣдна отъ слабата свѣтлина. Тя гори цѣла въ огънъ, охка и се трѣшка, слѣдъ това спре и почне да брѣди. До нея той съзира старата

си майка, съ сълзи на очи, която поставя студени кърпи на болната, а малко по-нататкъ, седяща на триножно столче, намира се неговия побѣлѣлъ баща, който тжжно клати побѣлѣлата си глава.

Това сж тѣ всички; нѣма го тѣхния Радой: младъ и пѣргавъ, да се разтича за фелдшеръ или за нѣщо друго да утѣши старцитѣ и да избърше синовно тѣхнитѣ горчиви сълзи, — нѣма го него! Той е далечъ, чакъ въ София, пратенъ да пази царцината, като оставилъ старцитѣ като кукувици да шетать изъ къщи....

При тия черни мисли, дълбоко унесенъ въ своето родно селце, той като изъ сънъ се събуди, когато двама отъ войницитѣ дойдоха да го замѣстять. Цѣль трѣперящъ, той едва можа да каже нужнитѣ обяснения на своя замѣстникъ.

Сутринята около обѣдъ, когато караула се върна въ казармата, Радой прочете друго едно писмо, изпратено по единъ селенинъ — дърваръ, съ което му съобщавать, че Стойна — неговото лице — се е поминала.....

въ различни пропорции. Оловния карбонат се употребява и като бѣла живописна боя. Други съединения на оловото които се употребяват като бои сж:

Хроместо оловната сол (chromgelb) — $PbCrO_4$; *хроместо червена боя* chromoth; *неаполска жълта боя* и пр.

Оловният алуминат сж съединения на оловният соли съ бѣлтъчнитѣ тѣла, които се срѣщат въ животинския организъмъ.

Съ кремъчната киселина оловния окисъ образува лѣсно разстопителни *силнати*, които служатъ за приготвяне на *оловнитѣ глазури*, които главно употрѣбаватъ нашитѣ прости грънчари на обикновенитѣ грънчарски издѣлия.

Оловото като металъ се вижда въ животинския организъмъ да не дѣйствува вреденъ, което се доказва съ това, че набити оловни пулета (корнуми) и същии зараснали въ мѣсото не даватъ никакви лошаи послѣдствия, освенъ механически напрежения или нѣкои прѣпятствия на физическитѣ дѣйствия.

Едно употрѣбление на оловото въ организъма въ съединение, оксидира се лесно и остава въ съединение — е такъвъ случай и съ употрѣбленото на киселинитѣ. Оловото въ съединението на киселинитѣ дѣйствува врѣдно за всѣкой животински организъмъ.

Въ всѣкой случай, гдѣто има употрѣбленото на изобилно съ олово глазура въ керамическата индустрия се явява въ ущърбъ на човѣческото здравие.

Разпознаваме двѣ главни форми съ утравни дѣйствия на оловото, а именно: Die acute т. е. скоро и кратко отравяние и Die chronische Bleivergiftung т. е. хроническо отравяние.

Acute — во отравяние, гдѣто оловото въ форма на ецувано съединение взето като оловна захаръ (Bleizucker) въ който случай отравянето е рѣдко въ по редки случаи.

Повечето отравяния отъ оловото сж хронически, понеже симптомитѣ на отравянението дохождатъ полска и не забѣлжително или пѣкъ съвсѣмъ отсъствуватъ. Симптомитѣ на този родъ отравяние сж слѣдующитѣ: —

Ако оловото или оксидитѣ, или тѣхнитѣ съединения дѣйствуватъ дълго врѣме на животинския организъмъ тогава въ повечето случаи се явява нерасположеностъ, на заразеностъ отъ отровата организъмъ, — чувствува се лоша во расположение, което прѣдизвѣства на организма опасно разболяване.

Симптомитѣ на болестта да се явяватъ различно у единъ човѣчески организъмъ зависи отъ легката или тежката работа, която е изпитвалъ организъма, както и отъ силния или слабия организъмъ. Отъ горнитѣ зависи и симптомитѣ на отравянението да се явятъ веднага или слѣдъ продължително врѣме.

Отровата отъ оловото, нашитѣ прости хорица, твърдѣ наврно го наричатъ колика и го смѣтатъ за съвсемъ *наша иршила болка*, макаръ да е една втора чума.

Прѣдизвѣстието, че коликата е заразила нѣкой организъмъ се познава по слѣдующитѣ бѣлзи: Прѣди да се забѣлжи тая болестъ у човѣка прѣдшествува едно изпразнение на стомаха. Кожата добива единъ жълто-бѣлзникавъ цвѣтъ. Устната кожа става сивкава, слюнцитѣ въ устата започватъ да се скръпяватъ, една лошава мириса въ дишението и единъ сладкъвъ вкусъ въ устата започва да се явява. Най голѣмитѣ болки се явяватъ около пѣптъ на коремътъ.

Коремната кожа става твърда и щомъ се помасажирва (растрива) тогава, коремната болестъ врѣменно се отстранява и послѣ пакъ появява. Тия симптоми на кожената болестъ е свързана съ повръщание и излизание на вѣнъ. Биението на пулса се намалява, както

и излизанието на пикочъта се затруднява, а слѣдствие това, болкитѣ се увеличаватъ. Слѣдъ дълго или късо врѣме може болния пакъ да пооздрави.

Болестта отъ тежкия видъ се явява въ грънчарския мозъкъ и нервитѣ, които правятъ голѣмо дравяние и гръчение по цѣлия организъмъ. Въ този случай болкитѣ се явяватъ по тѣлото кждѣто се свиватъ и движатъ мускулитѣ, а при това, треперание и взаимно вбирание както и мжно осѣщание на мускулитѣ и мускулнитѣ групи по ржцѣтѣ, краката и прѣститѣ. Често и човѣкъ дохожда въ такава меланхолия, щото спира всѣко говорене. Почти сжщитѣ симптоми се явяватъ при разболяванието на бѣбрецитѣ (Nephritis urica). Когато заболѣе мозъкътъ се явява желание на болния винаги да спи (delirien, coma); конфулзий и често скоро ослѣпяване. Отъ тоя родъ отравяние човѣкъ въ два три дана умира.

Новата паталогия раздѣля тия оловни болести на 4 отдѣла:

а) Всеобщо разболяване.
в) Разболяване на чрврата (корема) оловна колика.

с) Разболяване на грънчарския мозъкъ, бѣбрецитѣ, нервитѣ и мускулитѣ.
д) Разболяване на мозъкътъ.

Отравянието отъ оловнитѣ съединения, не е нѣщо рѣдко, а особено тамъ кждѣто хората иматъ работа съ оловото и неговото приработване или употрѣбление. Страдающитѣ хора отъ оловнитѣ болести, ако въ случая не станатъ жертва то болестта става у тѣхъ хроническа, а прави телесни и умственни поврѣди. Заразяване отъ колика у нами може най лесно да стане посредствомъ сждветѣ на проститѣ грънчари, които съдържатъ не по малко, а повече отъ 70% олово. Масата отъ срѣдния и по долния ржка, както и селинитѣ си готвятъ и държатъ разни ястия въ проститѣ грънчарски паница, гювечи, пахари и пр. Щомъ въ такива съдове се държи оцетъ или прѣстой ястие и се повисне, то се съединява съ оловото на глечъта и дава една мжтна отайка което не е друго нищо освенъ чисто оловна отрова която, както видѣхме по горѣ, дѣйства въ равни форми. Хора които сж или вкиснати ястия отъ подобни съдове ще осѣщатъ слѣдъ нѣкое и друго врѣме болки въ корема, извиванието на мускулитѣ и пр. безъ да знаятъ отъ кждѣ и що е послѣдвало това и послѣ често наврно казватъ, че имъ се развило *изитѣ или иматъ колика*. Така или иначе у нами сума свѣтъ безсвѣзнателно и постепенно отъ тия *наивни колики и развивание на изитѣ* сж си отишли много хорица на она свѣтъ. Въ Германия, Австрия, Франция и пр. — има законъ, че никой грънчаръ не може да работи повече отъ 30% олово въ глазури. Има уредни комисии които специално прѣглеждатъ, чрѣвъ анализа, количеството на оловото въ глазури и не допускатъ, подъ страхъ на наказание, повече да се турга освѣнъ опрѣдѣленото, въ глазури.

У нами до сега никое правителство, нито санитарната дирекция не се свързало съ уреждането на тоя въпросъ. Това е работа на Министерството на Земледѣлието и Търговията, което съ единъ законъ би трѣбовало да уреди това нѣщо, тъй като това се отнася за здравие на хората. М.

Народно Събрание.

На 22 Априлий въ 4 часъ слѣдъ обѣдъ се откри народното събрание по обикновената церимония отъ Н. Ц. В. Князътъ. Въ това заседание се избра за прѣдседателъ дѣдо Цанковъ и двама подпрѣдседатели А. Франя и Д. К. Поповъ. Въ Троиното Слово, което е кратко, но ясно се споменува, че законодателитѣ избори сж приминали редовно и тихо и, че правителството е сключило съ Австро-Унгария консулска конвен-

ция и, че правителството се е стараяло да бжде въ добро отношение съ другитѣ държави и най послѣ, се завършва, че народното прѣдставителство ще изучи подробно бюджета проектитѣ, които ще се висетъ за разглеждане.

За ваема, за който правителството на г. Дамева употрѣби всичката си инергия, въ Троиното Слово нищо не се споменува. Въ първото заседание г. Генадиевъ е направилъ *интерпелация по Фирмилиановия въпросъ* до Министра на Въшнитѣ Работи и Министър-Прѣдседателъ, г. Д-ръ С. Дамевъ. Г-нъ Генадиевъ пита каква постжила е направило правителството, за да помогне на *Негово Блаженство*, за да отклони издаванието на Ираде за ржкополаганието на Фирмилиана за Скопски Митрополитъ.

Внесло се е още законодателно прѣдложение да се продължи срока за още 5 години за снабдяване съ хрѣстостни актове. Въ идущото събрание ще се пристъпни къмъ вбиранието на разнитѣ комисии.

ХРОНИКА

Сказка за Македония. Западна полковникъ г-нъ Янковъ на 21 Априлъ държа една интересна сценка въ читалищния салонъ върху етнографическото и стратегическото положение на Македония въ една свитовална война Турция съ България. Макаръ г-нъ Янковъ да не се изразяваше толкова ораторски, но много добръ описа положението на Македония и македонското население, както и мобелизовката на турската армия въ военитѣ дѣйствия спрямо България. Сказката бѣше повече отъ интересна и салонитѣ бѣше прѣпълненъ съ отбрана публика. Особено забѣлжително бѣше, че нашето дамско общество вземаше живо участие.

Приятно ни е да съобщимъ, че курсиянитѣ които сж били на практика при Павликянския раскопчикъ сж останали много доволни отъ г. Дачева, който ги е занимавалъ.

† **Хр. Д. Максимовъ** навѣстия учителъ и редакторъ на сп. „Учитель“ и „Провѣта“ е починалъ на 13 Априлий въ гр. София слѣдъ 6 мѣсечно боледуване. Покойния се отличаваше съ добръ и благъ характеръ и трудолюбие, който денъ и нощ работеше съ перо въ ржка да просвѣтлява масата. Покойния Хр. Д. Максимовъ се е родилъ въ 1867 г. въ гр. Самоковъ и е основателъ на фонда „К. Фотимовъ“. — Вечна му память на незабравения труженикъ на нашата литература.

Отпразнуванието 25 год. за Екзархията. На 23 Априлъ — Георгиевденъ се отпразнува тържествено двадесетъ и петъ годишнината за сжществуванието на екзархията. Слѣдъ черковната литургия въ черквата Св. „Николай“ се направи молебени и се държа едно слово върху дѣлото на нашата екзархия. Слѣдъ молебена цѣлото местно население направи една обиколка прѣвъ града и се свърши съ парада при паметника. Тамъ тоже се държа една речъ върху значението на днешното общество като се описа неуморимата дѣятелност и твърда воля на *Българския Екзархъ Исидръ I* по черковното дѣло отъ отсамъ и отатѣкъ Рила.

Рапицата. Пристигналитѣ ми до сега свѣдения изъ Плъвенско за рапицата сж повече отъ удовлетворителни. Навсѣкждѣ рапицата отива добръ и ако се пребере всичко що е посѣто, то ще има добръ берекетъ. Е, слава Богу, ще кажемъ — нашия селянитѣ ще може поше отчасти да си поманчатъ данъка.

По изселванието на банатскитѣ българи. Нѣкои и други вѣстници писаха, че банатскитѣ българи починали да се изселватъ. М-твото на Земледѣлието е изтоварило една комисия, която на самото мѣсто да отиде и изучи причинитѣ на това *вавилонско изселване*. Както се учимъ, комисията завършила благополучно своята специална мисия. Споредъ свѣдѣнията, които имаме, комисията не намери такава едно изселване както нѣкой вѣстници бѣха писали, а то било само едно частно и по причина, че на нѣкой оѣмейства дадената имъ земя за работение не е била достатъчна и при това голѣмото лихврство ги е свѣсвилъ съсипало. Нѣй и другъ пжтъ сме писали километрически статии по това лихварство и желателно е, най послѣ, да се турне край на тая безобразно занятие, което съблича ризата отъ гърбътъ на и тѣй обѣднели български земледѣлци.

Военното министерство е било въ намѣрението да реорганизира конския съставъ въ нашата армия, а именно да подобри мѣстната порода коне, като отвори за тая цѣль нѣколко депа, въ които да се отглеждатъ малки кончета.

Фалшифициране на маслото. Разсправятъ ни, че по паваря се продава често масло примѣсено съ свинска масъ, кой вапцвамо съ разни бои и пр. за да добива

жълтеникавъ цвѣтъ, ужъ, кравшко масло. Нѣй мислимъ, че за фалшифициранието на маслата има трѣбидемо наказание въ закона, само би трѣбовало властта да употрѣби повече надзоръ на тия работи, понеже съ боядисванието и фалшифициранието на маслото се врѣди и общественото здравие. Нѣй съвѣтаваме нашитѣ производители на маслото да не си служатъ съ тая мѣрка т. е. съ фалшифициранието на маслото, а да гледатъ, щото колкото е възможно по чисто да го приготвятъ и да си не жалтъ трудъ, а прѣтопяванието и наливанието въ съдветѣ да бждатъ по чистоко измити.

Здравие е изванието на едно ново списание по медицината, което е починало да излиза въ гр. Видинъ подъ редакцията на Д-ръ В. Ив. Немовъ. Отъ първата му книжка се вижда, че ще се списва много добръ и ще има за цѣлъ да пополивра медицинската наука. Желамъ му добръ успѣхъ.

ЗЕМЛЕДЪЛСКО ДВИЖЕНИЕ.

Новосъставени земледѣлски дружби.

Въ с. Джумалий — Ново-Загорска околия, е съставена земледѣлска дружба при слѣдующий съставъ на настоятелството: Прѣдседателъ: Михо Николовъ; Касиеръ — Дѣловодителъ: Илиа Денчевъ; Съвѣтници: Ст. Ивановъ, Юрд. Николовъ, Г. Ц. Кабадновъ, Ст. Георгиевъ и Хр. Стамовъ.

Въ с. Кара-Аланъ — Борисовградска околия, земледѣлската дружба въ извършено си събрание на 20 януарий н. г., е прѣвзбрала настоятелството си, въ слѣдующий съставъ: Прѣдседателъ: Димо Гр. Ковачевъ; Подпрѣдседателъ: Г. В. Гайтевъ; Касиеръ — Секретаръ: Ив. Атанасовъ; Съвѣтници: Д. Хр. Бъждаровъ и Ж. Кръстевъ. —

Въ с. Александрово — Ески Джумайско, е съставена земледѣлска дружба, съ настоятелство: Прѣдседателъ: Георги Петровъ; Подпрѣдседателъ: Влади Петровъ; Секретаръ — Дѣловодителъ: Симеонъ Дамановъ; Касиеръ: Стоян Николовъ; Съвѣтници: Ив. Дончевъ, Д. Дамановъ и Ив. Недѣлчевъ. —

Въ с. Вешъ Тене — Ново-Загорска околия, на 5 февруарий н. г. селянитѣ сж си съставили земледѣлска дружба, като избрали за настоятелство на дружбата слѣднитѣ лица: Прѣдседателъ: Петръ Къневъ. Подпрѣдседателъ: Стоянъ Игнатовъ, Секретаръ, В. Димитровъ; Касиеръ: Ст. Ивановъ; Съвѣтници: Г. Недѣлчевъ, П. Ганчевъ, Р. Младеновъ и Д. Радевъ. —

Въ с. Вакарелъ — Самоковска околия, на 14-й февруарий н. г. селянитѣ събрани въ селото си около 500 души, вземали рѣшение да основатъ въ селото си земледѣлска дружба, като за тая цѣль избрали измежду си за настоятелство, което да води дѣлата на дружбата, слѣднитѣ лица: Прѣдседателъ: Стоянъ И. Цвѣтковъ; Подпрѣдседателъ: Петръ Димитровъ, Секретаръ: Вл. Стойцовъ, Касиеръ: Ив. Н. Златановъ, Дѣловодителъ: Коли Мичовъ и деветъ души членове — съвѣтници.

Въ с. Бабино — Дубнишка околия, земледѣлската дружба въ извънредното си събрание на 3 мартъ 1902 година, е прѣвзбрала настоятелството си съ слѣдующето: Прѣдседателъ: Стоянъ Георгиевъ, Подпрѣдседателъ: Георги Петровъ, Дѣловодителъ — Касиеръ: Ил. Велиновъ; Съвѣтници: Ив. Миленковъ, М. Стойменовъ, Ст. Христовъ и Моно Пеневъ.

Въ с. Кара Вурмъ — Старо-Загорска околия, е съставена земледѣлска дружба съ слѣдующието настоятелство: Прѣдседателъ: Петко Гиневъ, Касиеръ — Дѣловодителъ: Желю Теневъ, Съвѣтници: Мито Михалевъ, Б. Вълчевъ, К. Диневъ, Г. Димитровъ, Т. Ивановъ и Т. Кочевъ.

Земледѣлцитѣ отъ с. Биокъ Бупаръ — Бургаска околия, на 20 мартъ н. г., събрани на събрание въ селото си, слѣдъ като обсъдили лошото повѣдение на досегашнитѣ сжществуващи партии,

който съ това, политически деморализирах населението, като поставиха братъ противъ брата и като вземали прѣдъ видъ още, че населението на крайно икономически се разсипа и при това държавата финансово се разстрои, то

Ръшени: Отказват се отъ досегашнитѣ, съществуващи партии. Основаватъ си въ селото селска земеделска дружба, съ слѣдующий съставъ: Прѣдседателъ: Георги А. Медаровъ, Дѣловодителъ: Герги Джубрилевъ и петъ души Членове — съвѣтници, които ще работи за осъществяването на земеделскитѣ и народни искания;

Присъединяватъ се къмъ Български — Земеделски — народенъ Съюзъ и то съ единствената цѣль за прокарване на горнитѣ искания.

Резолюция. Днесъ на 9 мартъ 1902 година, ний селянитѣ отъ с. Айваджикъ, Бургаско, събрали на заседание около 150 души, слѣдъ като изслушахме рѣчьта на г-нъ Д. Рашевъ организаторъ на Български Земедел. народенъ съюзъ и като вземахме прѣдъ видъ, че досегашнитѣ съществуващи у насъ партии нищо добро не сж направили за окаяното селско положение, а само сж ограбвали населението подъ равни начини, като сж вземали високи заплати, прахосвали сж държавната пара подъ видъ на разни прѣдприятия, подъ видъ на разни мушенически начини сж крали народния потъ, то

Исказание: Прѣврнеие къмъ партиитѣ; отказваме се отъ тѣхъ, основаваме си селска земеделска дружба въ селото си, съ слѣдующето настоятелство: Прѣдседателъ: В. К. Вачевъ; Дѣловодителъ: Ц. Бѣлчевъ и Съвѣтници: Ст. Шиваровъ; симпатизираме, на земеделски народенъ съюзъ, който е единички за сега се застъпва за нашето икономическо подобрене и искаме отъ народнитѣ прѣдставители да се борятъ за общественото на земеделскитѣ и народни искания.

ПИШАТЪ НИ ОТЪ СЕЛАТА.

Съобщаватъ ми отъ Вѣдослатицко и Врачанско, че посѣвнѣ тамъ не биле добри, особено рѣпницата сж е съвсѣмъ изгубила, а земеделцитѣ сж си изоравали нивитѣ и ги посѣвали съ други храни. Това се дължи главно на домашото и студено врѣме, което на послѣдъкъ става. Съ неблагоприятствата на рѣпницата Врачанското селско стопанство губи единъ ний важнѣ поминѣтъ, а държавата единъ добъръ приходъ.

Отъ селата Чанлий, Куртъ Бунаръ, Чохлаково и пр. — Чирпанска околия, че посѣвнѣ като: житата, ячменитѣ и кавъджитѣ сж се съвсѣмъ поврѣдили отъ *попovitъ прасета*, които имъ изпожаждали коренитѣ и изсъхвали. Тия врѣдни животни опропастили цѣли нива и ако не имъ се дажи срѣдството да се прѣмачватъ, то гледътъ е неизмисленъ. Желателно би било щото Министерството на Търговията и Земеделството да се погрижи за отстраняването на злото.

Отъ Чирпанско пишатъ нѣкой домашни работи за тамошния окол. ветеринарскъ лѣкаръ, кога е ходилъ по обиколка по селата да скопява добичетата. Най вѣснѣе това съобщение съ резерва, но ако е вѣрно то бихме съвѣтали г-на лѣкара да бжде малко по човѣчнѣ въ обмислитѣ си.

ЗЕМЛЕДЪЛСКО-МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ БЮЛЕТЕНЪ
за февруарий 1902 г. по новъ стилъ (19 януарий до 15 февруарий по старъ стилъ).

Врѣмето, посѣвнѣ, лозята и пр. Врѣмето и прѣвъ отчетния мѣсець февруарий по н. ст. (отъ 19 януарий до 15 февруарий по ст. ст.) е продължавало да бжде значително по топло отъ други години. Дждѣ почти всѣждѣ е валѣлъ въ достатъчна мѣрка и е билъ ползевенъ за растителността. Отъ слѣга който на нѣколко нѣти е прѣвалявалъ въ цѣлата страна, образуваниятъ сѣвѣженъ покривъ е могълъ да се задържи повече дни и е ималъ достатъчна дебелина само въ нѣкой мѣста на сѣверъ отъ Стара-Планина. Въ тракийското поле сѣвѣженъ покривъ не се е задържалъ нито еднакъ прѣвъ цѣлия мѣсець; но той, като защита на посѣвнѣ отъ мразъ, дукъ

не е билъ необходимъ, защото силнѣ и продължителнѣ студѣ не е имало.

Посѣвнѣ както и прѣвъ по прѣдния мѣсець сж продължавали да се развиватъ и да маурѣватъ отлично. Тѣ почти никѣдѣ не сж пострадали отъ нищо, а за на прѣвъ могатъ да пострадатъ само отъ излишна влага и отъ други нѣкой стихийни поврѣди, но не и отъ мразъ, защото сж факли здрави корени. Прѣрораване на посѣви нѣма никѣдѣ да има. Въ Кабиюкъ при Шумевъ дора късно посѣвнѣтѣ зимнѣ ячменитѣ, които къмъ срѣдата на отчетния периодъ еднакъ понижалъ, устоялъ на настѣпнѣи слѣдъ това студѣ отъ — 10°. — Различни полски работи сж се извършвали прѣвъ повечето дни на мѣсеца най успѣшно и въ такава мѣрка, както отдавно не е бивало по това врѣме. Въ Тръвна, Елена и пр. доврѣшено съвсѣмъ на зимни ячменитѣ и на ржжѣта, а мочнѣло сѣяннѣто и на овеса. Овесъ, пролѣтенъ ячменитѣ, лѣтнѣца, фий и пр. на сѣвали на твърдѣ много мѣста. Въ Силистра пролѣтнитѣ, които били на сѣвани на 25 януарий, покинали на 12 февруарий; сжщо и въ Балчикъ, Провадия и пр. оветѣтъ и ячменитѣ понижали; понижалъ и анасонитѣ въ Хасково и пр.

Рѣпницата, споредъ състоянието си къмъ 15/28 февруарий, дава надежда за най изобилна реколта. Тя всѣждѣ почти е прѣвнувала извъредно добрѣ и само най късно засѣяната е пострадала въ Бѣрковско и тукъ-тамъ въ други нѣкой мѣста отъ мразъ. Пострадала, така сжщо отъ мразъ, една нива отъ около 50 декара въ Русенско, която била на сѣяна съ рѣпница още въ началото на юлий. та мразѣтъ я заварилъ сега прѣждѣврѣмено изгладна. Отъ Попово каждѣ тая година има засѣти голѣми пространства съ рѣпница, съобщаватъ: „Рѣпницата прѣкара много добрѣ; тя е прѣваходна всѣждѣ, нѣждѣ бѣ наврѣме посивна. Населението настрѣчно отъ добрия сега врѣмѣтъ да есенната рѣпница, приготвява се да посѣе прѣвъ мартъ и пролѣтна рѣпница“. Като от лично или много добро е оцѣнено състояние на рѣпницата и въ Пльвенъ, Лукованъ, Сухиндолъ, Свиновъ, Образцовъ, Чѣфликъ при Русе, Никополъ, Севлиево, Горня Орѣховица, Балбунаръ, Раградѣ, Шумевъ, и пр.

Лозята сж прѣмачували извъредно добрѣ. Изрораване на лозянитѣ не е имало, а поврѣдени прѣчки се забѣлжаватъ въ Шуменско, Провадийско и на други нѣкой мѣста, каждѣ поради втрлуганнѣто на лѣтошната перушпора не можеха достатъчно да урѣбятъ. Успѣшно прѣсѣянитѣ лозя всѣждѣ сж много добри. — Лозарски работи на много мѣста сж започнати, като никѣга, твърдѣ рано. Така, откриваннѣто, копаннѣто или ораннѣто и рѣзидбата почнали още прѣдъ 15/28 февруарий въ по високитѣ мѣста въ Видинско, Прѣславскитѣ села Кочово и Осмаръ, въ Айгосъ, Яболовъ, Кавалий, Хасково, Чирпанъ, Търново-Сейманъ, Нова-Загора, Кортенъ, Каваликъ, Пловдивъ и др.

Гюлтѣ е запазвѣлъ въ много добро състояние; рано покранитѣ листа въ Стара-Загора, както и въ други мѣста сж опърдени малко отъ мразъ, но цвѣтитѣ плѣки никакъ не сж биле поврѣдени. Населението очаква добра и ранна реколта отъ гюла.

Овощнитѣ дрвѣта до 15/28 февруарий вредонозъ сж биле необикновено напърднѣли, а на много мѣста още прѣдъ тая дата имало цѣфналн бадеми, авралия, сливи (джанки, кумбули) и дори праскови. За пѣята на бадема може да се каже, че, ако не е напълно унищоженъ, то силно е пострадалъ отъ студа, който на 9/22 февруарий е билъ повсемѣстенъ и доста интензивенъ (въ Пльвенъ 13, въ Стара Загора 9, Сливенъ 8, Бургавъ 7 сантиметра подъ точката на замръзването). За плодородието отъ другитѣ овощни дрвѣта, които всѣждѣ иматъ въ голѣмо изобилнѣ цвѣтни плѣки, сега нищо положително не може да се прѣд рече. Ябълкитѣ и сливитѣ (модрицитѣ) въ Кюстендилско и Дупнишко още не сж биле напърднѣли въ развитието си до токова, щото да могатъ да пострадатъ отъ слабия мразъ (въ Кюстендилъ термометрътъ не е свѣдалъ по ниво отъ 4 сантиметра подъ нула).

Пчелитѣ. На много мѣста пчелитѣ, а особено къснитѣ рояци, имѣне доста да пострадатъ отъ недостигъ на храна, ако зимата се бѣше случила люта и дълта; но сега, когато поради продължително благоприятно врѣме, растителността на всѣждѣ се е пробудила необикновено рано, тѣ могатъ да се считатъ вече напълно спасени и въ тая дора мѣста, въ които въ началото на зимата владѣеше за тѣхъ най голѣмъ страхъ. Къмъ 15/28 февруарий, или скоро слѣдъ тая дата, пчелитѣ въ голѣма частъ на Княжеството сж почнали да изливатъ нѣкъ кошеритѣ си и да търсятъ медъ по лѣпнатитѣ, елшитѣ, ворониката, радиката и по много други цѣфнали растения. Нигдѣ отъ какѣви болести не сж страдали. Тѣхното състояние общо на страната е почти добро, а въ нѣ-

кои Шумейски села е оцѣнено дори и като много добро.

Домашнитѣ добитѣкъ отъ тѣмъ храна всѣждѣ е прѣкаралъ добрѣ. Болести е имало въ ограниченъ размѣръ. Така, шарка по оветѣ е имало въ с. Трънѣва (Вѣдослатицко), въ двѣ села отъ Пльвенска околия, с. Лѣляче (Врачанско), с. Табачъ (Русенска околия). Говеджѣ-аланъ (Раградско), Сребърѣва (Силистренско), Къзларъ-кѣой, Лѣля-кѣой и Демирджилеръ (Османпазарско), Сахтияшлъжъ и Сюлейманлъжъ (Балчишко), с. Полема (Софийско) и въ Пирдопъ. Крѣстата по оветѣ или по говедата слѣдъ като е била прѣратена прѣвъ настоящи периодъ въ Видинска, Бѣрковска, Врачанска, Раградска, Поповска, Прѣславска, Добричъ и Кариобатска околии, появила се е и въ Никополско Тутраканско, Раградско, Варненско, Новоагорско, Панагорско, Пирдопско, Трънско и Дупнишко. Гърлицѣ е била констатирана само въ с. Караджилѣре (Борисовградско). Сапъ по коветѣ имало въ с. Тетово (Русенска околия), Кадж-кѣой (Тутраканско) Мусу-бей и Козарѣжа (Добришко) и продължавалъ още въ нѣколко Балчишки села и въ Пирдопъ. Шапъ и по едриѣ и дребниѣ домашнѣ добитѣкъ се появилъ отново само въ Османпазарско и Сливенско, а е продължавалъ слабо още въ слѣдующитѣ околии: Вѣдослатицко, Пльвенска, Балчишка, Котленска, Новоагорска, Кавалишка, Чирпанска, Староагорска и Пирдопска. Метилъ е втрлугвалъ въ Бѣрковска, слѣто оветѣтъ мрѣли; Тетевенска, Троянска, Горнѣорѣховска, Търновска, Трънненска (оветѣ мрѣли), Елена, Новопазарска, Шуменска, Провадийска, Айгоска, Котленска (имало смъртни случаи), Кариобатска, Борисовградска, Софийска и Трънска околии. Вългемъ билъ забѣлжаванъ въ Ломъ, въ селата Студена долия и Мъластираца-горня (Вѣленско), с. Ташчи (Раградско) и въ Котелъ; огниѣца била констатирана въ с. Мѣлшицъ (Кавалишко) и Баля (Панагорско); прѣлѣпчѣвъ отокъ се появилъ въ с. Бакарѣй (Чирпанско) и *actinomycosis* по едриѣ домашнѣ добитѣкъ въ Прѣславъ. Случай отъ оветѣ имало въ Вѣла-Слатина, Орѣхово, въ селата Болелѣ и Радковене (Ловенско), Колюновъ-трапъ (Троянско), въ Търново, Бѣла и въ селата отъ оветѣ околия Долия-Студена и Мъластираца-горня, въ Попово, въ с. Мюлевча (Шуменска околия), Сейманъ (Харманлийско), Нова-Загора, Стацимака, Баля (Кариовско), с. Козарско (Щедрско) въ Пирдопъ и с. Яхичѣво (Дупнишко).

Домашнитѣ птици. Кокшнитѣ сж страдали въ твърдѣ ограниченъ размѣръ отъ холера въ Силистра, Попово, Провадия, Нова Загора, Добричъ, Харманлий, Борисовградъ и Пирдопъ, отъ Пинка въ Орѣхово, отъ дифтеритъ въ Русе, Прѣслав (пуйкитѣ), Кюстендилъ и отъ неизвѣстна болестъ въ Нова Загора

Директоръ: С. Вацовъ.

ОБЪЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 3831

Извѣстиямъ, че 31 день отъ деветъ на послѣдного двукратно публикуване настояцето въ вѣст. „Землед. Защита“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Дол. Дабнишкогото землище, а именно:

- 1) Нива „Бошкова могила“ 6 декара оцѣнена за 42 л.; 2) Нива „Черръка“ 6 декара оцѣнена за 42 л.; 3) Нива „Камѣно корито“ 10 декара 2 ара оцѣнена за 72 л.; 4) Ливада „Влашка“ 7 декара оцѣнена за 70 л.; 5) Ливада „Горната бара“ 3 декара 2 ара оцѣнена за 32 л.; 6) Дуканъ съ къща въ с. Дол. Дабникъ, безъ дворъ, подъ единъ покривъ, състоящи отъ едно кафе, една бакалничка, гевентия, стая ви живѣние и яхъръ, въ махалата „Черковна“ направени отъ простъ дрвенъ материалъ покрита съ керемиди, оцѣнени за 100 л.; 7) Селище въ с. Дол. Дабникъ, махалата „Торшѣка“ 2 декара оцѣнено за 25 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Христо Атанасовъ отъ с. Д. Дабникъ не сж заложени продаватъ се по вѣсканието на Василъ Г. Угърчински отъ с. село за 211 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 5341 на П Пльвенски Мир. Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглѣжданнѣто книжата и надда-

ванието може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 26 Априлъ 1902 год.

1—2 Дѣло № 1272/901 год.

Сѣд. Приставъ: Ив. Цокѣвъ.

№ 3832

Извѣстиямъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдного двукратно публикуване настояцето въ в. „Земледѣлска Защита“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Махаленското землище, а именно:

- 1) Нива „Смрадликата“ 3 декара оцѣнена за 10 л.; 2) Нива „Докова геранъ“ 5 декара и 7 ара оцѣнена за 12 л.; 3) Нива „Каленаша“ 6 декара оцѣнена за 15 л.; 4) Нива „Тръстенишки пѣтъ“ 15 декара 5 ара оцѣнена за 60 лева; 5) Нива „Пенковски завой“ 12 декара 3 ара оцѣнена за 50 л.; 6) Нива „Пчѣова тѣрница“ 11 декара оцѣнена за 50 л.; 7) Нива „Пчѣова тѣрница“ 9 декара оцѣнена за 40 л.; 7) Нива „Вакъра“ 7 декара оцѣнена за 20 л.; 9) Нива „Подъ пѣта“ 6 декара оцѣнена за 30 л.; 10) Ливада „Срѣдното ливаде“ 4 декара 9 ара оцѣнена за 20 л.; 11) Ливада „Срѣдното ливаде“ 3 декара 6 ара оцѣнена за 10 л.; 12) Ливада „Срѣдното ливаде“, 5 ара оцѣнена за 3 л.; 13) Лозе „Лозята“ 1 декаръ 5 ара оцѣнено за 5 л.; 14) Къща въ с. Махалата „Кутенъ махла“ съ дворъ 3 декара съ двѣ стаи покрита съ керемиди направена отъ камѣтъ оцѣнена за 80 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Тодоръ Пенковъ отъ с. Махалата порѣчителствувалъ е съ тѣхъ на сума 1784 лева и се продаватъ по вѣсканието на Василъ Д. Минчевъ отъ с. село за 288 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2165 на Пльвенски Мир. Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглѣжданнѣто книжата и наддаванието може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 26/IV 1902 год.

1—2 Дѣло № 1357/901 год.

Сѣд. Приставъ: Ив. Цокѣвъ.

№ 4884

Извѣстиямъ, че отъ 21 Май до 21 Юний 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Одренското землище.

- 1) 1/2 Нива мѣсти. „Задъ Шаварна“ 5-1 декара — 25 л. 50 ст.; 2) 1/2 Нива мѣстността „Острица“ 7-9 дек. — 39 лева 50 ст.; 3) 1/2 Нива мѣсти. „Гол. Трапъ“ 6 дек. — 30 лева; 4) 1/2 Нива мѣсти. „Надъ Новитѣ Лозя“ 2-5 декара — 12 л. 50 ст.; 5) 1/2 Нива мѣсти. „При Пемова Брѣстъ“ 2-9 дек. — 14 л. 50 ст. 6) 1/2 Нива мѣсти. „Острица“ 4-2 дек. — 21 л.; 7) 1/2 Зеленица „Шаварна“ 3 ара — 2 лева; 8) 1/2 Нива мѣсти. „Смърденѣи Пѣтъ“ 7-1 декара — 35 лева 50 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Ангелъ Недковъ отъ с. Одрѣне не сж заложени продаватъ се по вѣсканието на Йова Атанасова настоящия отъ с. Александрово за 239 л. 49 ст. по дѣло № 1571/901 г. гр. Пльвенъ, 29/IV 1902 год.

Сѣдбемъ приставъ П. Георгиевъ

№ 4883

Извѣстиямъ, че отъ 21 Май до 21 Юний 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Одренското землище, а именно:

- 1) Нива мѣсти. „Острица“ 2-1 декара оцѣн. за 10 и 50 ст.; 2) Нива мѣсти. „Пемова Брѣстъ“ 2-9 дек. — 14 лева 50 ст.; 3) Нива мѣсти. „Гол. Трапъ“ 2-8 дек. — 14 лева; 4) Зеленица „Шаварна“ 2 ара — 2 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Георги Недковъ отъ с. Одрѣне не сж заложени продаватъ се по вѣсканието на Йова Атанасова за 111 лева и 55 ст. по дѣло № 1570 отъ 1901 година.

гр. Пльвенъ 29/4 1902 год.

Сѣдбемъ приставъ: П. Георгиевъ